

naar han kun rejser for sin egen eller een fremmed næringsdrivendes Regning, og yderligere 80 Kr. for hver handlende eller Fabrikant, han desuden repræsenterer. I Landstingets Forslag af 1910—11 var 160 Kr. nedsat til 100 Kr. og Til lægsafgiften nedsat til 50 Kr.) Foranstaaende Bestemmelser — dog ikke de om Fortoldning af Vareprøver eller om Forbud af Videreforhandling af her indkøbte Varer — skal ogsaa finde Anvendelse paa her i Riget bosiddende Personer, der ved Omrejse driver Handelsforretning for udenlandsk Regning. Hertil er, som noget nyt, føjet, at for saa vidt den paagældende svarer personlig Skat til Stat og Kommune og har betalt den for et Skattehalvaar senest forfaldne Skat samt derhos har løst Næringsadkomst som Grosserer, Købmand, Fabrikant eller Haandværker, bortfalder dog Forpligtelsen til at løse Adgangsbevis. (Næringsadkomst paa Fabrikationsvirksomhed eller Haandværk giver dog kun Ret til at drive Handelsforretninger med Varer, som Fabrikanten eller Haandværkeren er berettiget til at forhandle for egen Regning.) Med Hensyn til denne sidste Bestemmelse om her bosiddende Personer bemærkes i Lovforslagets Motiver, at det i Landstingets Udvalgs Betænkning af 1910—11 udtales, at Udvalget i og for sig erkender Berettigelsen af den Tanke, at her bosiddende Personer med Næringsadkomst enten som Grosserer, Købmand, Fabrikant eller Haandværker burde kunne være handelsrejsende her i Landet for fremmede Huse uden at løse Adgangsbevis. Naar Udvalget dog ikke mente at kunne gaa med til en saadan Regel, skyldtes det Faren for en Omgaaelse af Afgiftsbestemmelserne. Det maa nu ogsaa erkendes, at en saadan Fare for saa vidt kan siges at være til Stede, som Danmark gennem en Række Traktater har tilstaaet Udlændinge, der har taget fast Bopæl her i Landet, den samme Stilling i Henseende til Opnaaelse af Næringsadkomst som danske Borgere. Den Mulighed vil følgelig kunne tænkes, at en fremmed handelsrejsende fæster Bo her i Landet, vinder Borgerskab og (skønt han efter Opnaaelse af Borgerskabet hurtig igen forlader Landet) bliver berettiget til ganske som Landets egne Borgere ved Omrejse at drive Handelsforretning uden derfor at erlægge den for fremmede handelsrejsende ellers foreskrevne Afgift. Ved foranstaaende Bestemmelse om, at her i Riget bosiddende Personer ikke blot skal have løst Næringsadkomst, men ogsaa have svaret personlig Skat til Stat og Kommune for at drive den paagældende Forretningsvirksomhed uden Adgangsbevis, „vil den paa pegede Fare formentlig være afværget“.

Efter Forslag af hele Folketingsudvalget indsattes i *Folketinget* en Bestemmelse om, at de i Udlandet bosiddende